

ПАМ'ЯТЬ

Минулої суботи по всій країні лунали дзвони скорботи по убійних жертвах того страшного часу, ймення якому Голодомор.

Урочистою ходою від міської ради до Меморіалу Слави пройшли керівники району, міста, установ, організації до пам'ятника жертвам Голодоморів ХХ століття. Попереду колони – Державний Прапор, церковні хоругви і священнослужителі Свято-Покровського Собору.

«Тридцять три», - такими скорботними поетичними рядками розпочинає мітинг-реквієм заступник директора РБК Микола Скубій. – Пам'ять – нескінченна книга, в якій записано все: і життя людини, і життя країни. Багато сторінок написано кривавим і чорним. Найтрагічніша серед них – Голодомор 1932 – 1933 років.

Ківерчани по-християнськи вшанували жертв тоталітарного режиму. Своєю свічу пам'яті запалили голова РР Михайло Марчук, перший заступник голови РДА Микола Вашкевич, заступник міського голови Олександр Зінок, голова районної організації ВО «Свобода» Ігор Косміна. Ми з болем говоримо нині про геноцид українського народу. Генофонд – нове слово у нашому вжитку. І щоб легше було осягнути, що за ним стоїть, спитаймо себе: що забрали з собою в могилу ті мільйони великих мучеників голодного року? Вони несли в могилу найкоштовніше, що є в нації: гени розуму, здоров'я, гени милосердя й справедливості, людяності й відваги...

- Наша молитва – це прощення навіть тих людей, які вчинили цей ганебний злочин, - мо-

є на Україні. Ми повинні любити, як Господь каже, ворогів своїх. «І по тому будуть знати, що ви Мої учні, якщо будете мати любов між собою». Я дякую вам за ту любов, яку ви висловлюєте вже своєю присутністю тут. Закликаю всіх до молитви. Своїми словами, які виходять із серця, молимося до Господа щоби упокоїв душі тих, яких нині задуємо. Слава Ісусу Христу.

Хвилиною мовчання вшанували пам'ять жертв небаченого в історії людської цивілізації Голодомору. Священнослужителі Іван Семенюк і Юрій Трокун відслужили молебень в пам'ять про мільйони скалічених життів, що так і не пізнали радості життя в своїй країні. Проте, щоб пам'ятали минуле і ніколи не допускали трагедії для свого ж народу, говорила від молоді міста гімназистка Ольга Вірук:

Відкрийтеся небеса! Зійдіть на землю
Всі українські села, приліски та хутори,
Поєднуйте всі, кому сказали «Вмири!»
Засяйте над планетою, невинні душі!
Зійдіть на води й суші,
Збудуйте пам'яті неувігасний собор!
Це двадцять другий рік.

Ми працююча, терпляча нація. Наш народ заслуговує на шану й повагу. А пам'ятником жертвам хай буде наша пам'ять про минуле, нехай буде ставлення до національної трагедії, що спіткала наш народ у 1932-1933 роках.

Покоління ХХІ ст. має чітко усвідомлювати масштаби втрат, що поніс народ України, адже саме йому доведеться робити висновки про майбутнє. Тому сьогодні ми маємо докласти всіх зусиль, щоб у майбутньому житті українського народу це ніколи не повторилося. Ми просто зобов'язані назавжди увічнити у своїй пам'яті тих, хто став безвинною жертвою голодомору. Тобто, як зазначено в одній із книг: «Навчати. Пам'ятати.

роду і завжди прагнув попередити назріваючу небезпеку. Щорічний національний пам'ятний день в нашій державі і загальнонаціональна Хвилина мовчання, акція «Запали свічку» - нагадування і пересторога для живих. Тож, нехай спомин про жертви, про душі мільйонів безвинно убійних українців додає нам любові до ближнього і згуртовує націю.

Адже, як йдеться у зверненні голови Волинської обласної ради Володимира Войтовича: «Навіть через стільки років нам страшно уявити, як така щедро позолочена колоссям і благословенна на врожаї земля могла хоронити своїх трударів, як мусила здригатися від розпачу і стогону матерів за померлими голодною смертю дітьми, як, випивши стіль-

НЕМЕРКНУЧА СВІЧА

вив декан Ківерцівського деканату, настоятель Свято-Покровського храму УПЦ КП прот. Іван Семенюк. – Господь їм суддя. А ми сьогодні повинні молитись за цих, кого згадуємо нині. За ті мільйони людей, які загинули від голоду. Як запитати нас, чи віримо ми в майбутнє України, люди різних поколінь сумніваються в тому. Україна є, дороги браття і сестри! І Україна буде лише тоді, коли ми зрозуміємо, що живемо не для себе, а живемо для наших дітей, онуків. Сьогодні Господь зважає до нас - любити ближнього свого. Багато націй

Це тридцять другий рік.
Це тридцять третій рік.
Голодомор. Голодомор. Голодомор.
Багатостраждальна історія нашого народу. Ми не маємо права забувати її чорних сторінок. Адже довіри роки ми говорили між собою пошепки про ті страшні роки, а сьогодні, коли ми маємо власну державу, настає час говорити про це вголос. Цього вимагає історія. Цього вимагають мільйони жертв. Усі, хто загинув у 1933 році голодною смертю, не могли безслідно зникнути.

Досліджувати».

У цей пам'ятний день ми прийшли зі свічками, ми, як до храму. Нехай же наші душі стануть нині храмом духовності, храмом пам'яті.

ШОКУЮЧИЙ ФАКТ

НАС МАЛО БУТИ ВЖЕ 80 МІЛЬЙОНІВ

«Якби не такі страхітливі демографічні ями, як Голодомор 33-го та Велика Вітчизняна війна, українців зараз було б понад 80 мільйонів», - вважає дослідник Голодомору Василь Пахаренко, який вперше в Україні у 1987 році опублікував у газеті «Молодь Черкащини» статтю на тему Голодомору.

На 1 жовтня 2011 року чисельність населення України становила 45 мільйонів 665 тисяч жителів.

Незалежності України виповнилося вже 20 років, але ми, як і раніше, в неоплатному боргу перед людьми, котрі стали жертвою сталінських репресій. Таких людей особливо багато в Україні, тому, що режим завжди боявся національно-визвольного руху українського на-

ки сліз і горя, не озлобилась, а витерпіла і воскресла. Голодомор як велика трагедія нашого народу назавжди залишиться розрутою могилу на тлі української історії. Біль пам'яті про неї ніколи не втихне, але він має зробити нас як націю мудрішою у прийнятті політичних рішень.

Ми – благородний народ. Можливо, занадто шляхетний і милосердний до тих, хто в різні історичні епохи завдавав нам страждань, хто нас нищив і грабував. Але ми – велика нація, яка впевнено буде своєю Незалежною державою. Ми не жадасмо помсти, але вимагаємо шану і пам'яті. І пам'ять ця найбільш щирою повинна бути у наших серцях. Тому, у цей скорботний для всього цивілізованого людства день давайте згадаємо про всіх знищених голодом наших земляків. Попросімо спільно, всією Українською родиною, Всеогульного Господа, щоб упокоїв душі убійних у Царстві Небеснім, щоб благословив нашу Україну достатком і Своїми щедрими дарами, щоб уберіг будь-яку політичну владу від спокуси позбавити Людину Права на Життя, від нетерпимості, від проявів насильства та злочинів перед своїм народом».

Людмила ОЛІЩУК,
Фото автора.

РЕАЛЬНА СПРАВА

ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ

25 листопада на Ківерцівщині урочисто було відкрито найдовшу лісову дорогу з твердим покриттям. Її протяжність сягає майже 12 кілометрів і з'єднала вона Берестяне і Скреготівку, досі розділені між собою відстанню у понад 40 км. Символічну стрічку перерізували – голова Державного агентства лісових ресурсів України Віктор Сивець, заступник голови облдержадміністрації Віталій Карпюк, начальник Волинського обласного управління лісового і мисливського господарства Богдан Колісник, голова райради Михайло Марчук, заступник голови райдержадміністрації Микола Вашкевич, Грем'ячеський сільський голова Наталія Мельник, Берестянський сільський голова Олександр Піддубний, директор ТзОВ «Стир-агробуд» Степан Москвич (на фото). Християнський обряд освячення дороги здійснив настоятель Свято-Покровського храму УПЦ, що у Цумані, Михайло Кулакевич.

Високого гостя на Волинській землі стрічали хлібом-сіллю та вітали піснею «Волинь моя». Голова Держагенства лісових ресурсів в свою чергу подякував волинянам за такий щирий прийом і зазначив:

- Будівництво доріг – одне з найважливіших питань для лісової галузі, оскільки розвинена інфраструктура сприяє підвищенню економічних показників за рахунок вільного доступу до стиглої деревини. Лісові дороги призначені для забезпечення лісу від пожеж, бо фахівці безперешкодно зможуть дістатися до джерела займання та локалізувати й ліквідувати його, та сприяють охороні лісів, забезпеченню їх від незаконних рубок і використанню лісового масиву як рекреаційної зони. Окрім цього, лісові дороги мають і важливий соціальний фактор, адже вони з'єднують віддалені населені пункти. Тому розроблена державна програма, згідно якої передбачено нинішнього року побудувати 450 км лісових доріг. Найуспішніше її реалізують волинські лісівники. Через те, за сприяння Державного агентства лісових ресурсів України для Волинського обласного управління виділено 3 комплекти одиниць техніки - 3 екскаватори

та 3 бульдозери. Ці конкретні заходи дозволили створити потужний дорожній комплекс для будівництва доріг на високому професійному рівні. На перспективу ми плануємо подвоїти будівництво лісових доріг, адже це один із пріоритетів розвитку галузі.

З Віктором Миколайовичем погодився й Аркадій Арихтеєвич Терещук, заступник директора дорожньо-будівельного підприємства, яке безпосередньо займалося спорудженням лісової дороги Скреготівка-Берестяне, ТзОВ «Стир-агробуд»:

- Без потужної техніки ми не впоралися б з таким складним завданням та й у дуже стислі терміни – всього за 3 місяці. Заплановане нам вдалося реалізувати й завдяки майстерності будівельників і тісній співпраці з лісівниками Цуманського лісгоспу, очолюваного молодим, проте перспективним управлінцем Олександром Гріцаєм. Безумовно, сприяли й погодні умови. Отож, дорожню, довжиною у 12 кілометрів, навантаженою -16 тонн збудовано за новітніми технологіями, проте з максимальним використанням місцевих будівельних матеріалів,

зокрема - піску, яким висипано земляне полотно, або так звану подушку. Товщина ж твердого, щебеневого покриття становить 15 см, на що було використано 6 тисяч тонн щебеню. Спорудження цієї дороги коштувало для державної скарбниці – 2 млн 700 тис. грн.

Про необхідність лісових доріг для успішного ведення лісгосподарської діяльності у Волинській області, 34% площі якої займають ліси, зауважив Богдан Колісник, начальник Волинського обласного управління лісового та мисливського господарства:

- Створення мережі лісових доріг дозволить вести стале, не виснажливе господарювання, успішний приклад якому показує Європа. Адже там не створюються пущі, а будуються лісові дороги, які сприяють лісівникам у їх безпосередній діяльності – догляду за лісами. Тому лісові масиви, до прикладу,

Австрії, Швейцарії мають такий ошатний вигляд – там протяжність лісових доріг на 1000 га становить 50-60 км, а в Україні лише – 8-8,5 км. Погодьтеся, різниця вражаюча.

Отож, враховуючи досвід будівництва лісових доріг європейськими державами, їх практику освоєння лісосічного фонду у важкодоступних, заболочених місцях; облаштування сітки верхніх проміжних складів, що дозволяє одночасно зменшити об'єми нижньоскладських робіт; застосування у вивезенні деревини великогабаритних автомобілів та

доцільності та найкоротшого терміну окупності у важкодоступних лісових масивах, де запаси стиглої деревини сягають понад 1,2 мільйона кубічних метрів. Яскравим прикладом є ця щойнозбудована дорога.

Голова райради Михайло Марчук, котрий очолював близько десяти років у Липному тамтешній колгосп, привітав лісівників із успішним завершенням будівництва. Бо він, як господарник-практик, чудово розуміє, що для рентабельного господарювання розвинена інфраструктура – життєва необхідність. Він пам'ятає, як урочище Брачок, через яке й пролягла новозбудована дорога, селяни обминали, як мовиться десятою дорогою, не те, що при заготівлі деревини, а й навіть по гриби чи ягоди боялися туди ходити, настільки болотистими й непрохідними тут були місця. А про лісгосподарську діяльність навіть не доводилося й говорити, особливо під час осінньої чи весняної негоди.

- Отож, - підсумував Михайло Володимирович, - реалізація державної програми по будівництві лісових доріг взаємопов'язана з державною програмою по запобіганню підтоплення населених пунктів, лісових та сільгоспугідь.

Крім того, новозбудована дорога має важливе й соціальне значення, адже вона дозволить зав'язати добросусідські відносини між мешканцями населених пунктів, досі роз'єднаних віддаллю у сорок кілометрів, відновити тісні родинні стосунки й навіть запровадити автомобільне сполучення між населеними пунктами Волинської і Рівненської областей.

Марія ХІТЬКО,
Фото автора.